

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Machovej, Ph.D. a členov senátu JUDr. Lukáša Galla a JUDr. Natálie Stahovcovej (spravodajkyne), v právnej veci žalobcu: **Obec Čerín**, so sídlom Čerín 11, 974 01 Čerín, zastúpeného: *JUDr. Bohumilom Novákom, advokátom, so sídlom: Horná 27, 974 1 Banská Bystrica*, proti žalovanému: **Úrad pre verejné obstarávanie**, so sídlom Ružová dolina 10, 821 09 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2891-P/2018 zo dňa 29.01.2018, takto

r o z h o d o l:

- I. Správny súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému súd právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

I. Priebeh administratívneho konania a dôvody napadnutého rozhodnutia

1. Prvostupňové rozhodnutie žalovaného č. 12219-3000/2017 zo dňa 13.10.2017 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) bolo vydané ako výsledok správneho konania vo veci správneho deliktu podľa § 149 ods. 2 písm. i) zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodnom čase (v čase spáchania správneho deliktu, ďalej len „zákon č. 25/2006 Z.z.“), ktorým žalovaný ako prvostupňový správny orgán uložil žalobcovi **pokutu vo výške 1 500,00 eur** postupom podľa § 182 ods. 2 písm. aa) zákona č. 343/2015 Z.z. o verejnom obstarávaní v relevantnom znení (ďalej len „zákon č. 343/2015 Z.z.“), v zmysle čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky za to, že pri zadávaní podlimitnej zákazky na uskutočnenie stavebných prác na predmet „Stavebné práce - Modernizácia verejného osvetlenia v obci Čerín - Čačín“, ktorej výzva na predkladanie ponúk bola zverejnená vo Vestníku verejného obstarávania č. 192/2015 dňa 29. 9. 2015 pod značkou 19612-WYP porušil:

- **princíp transparentnosti** podľa § 9 ods. 3 zákona o verejnom obstarávaní, keď vylúčil ponuku uchádzača ALFEX, a.s., Zvolenská cesta 5, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 035 947 (ďalej ako „ALFEX, a.s.“) bez toho, aby žalobca v dokumentácii z verejného obstarávania preukázal, že ponuka tejto obchodnej spoločnosti nespĺňa požiadavky na predmet zákazky uvedené v súťažných podkladoch alebo náležitosti ponuky, pričom ako dôvody vylúčenia uchádzača ALFEX, a.s. žalobca uviedol v liste „Vylúčenie ponuky uchádzača“ z 5. 11. 2015 iba všeobecné skutočnosti v podobe nezhody názvov položiek a nesúladu počtu položiek medzi výkazom výmer účastníka konania a výkazom výmer v ponuke uchádzača ALFEX, a.s. a zároveň žalobca pre odstránenie nejasností v tejto súvislosti nepožiadaval uchádzača ALFEX, a.s. o vysvetlenie jeho ponuky, a to napriek tomu, že samotný žalobca v „Zápisnici z vyhodnotenia ponúk z hľadiska splnenia požiadaviek na predmet zákazky a náležitosti ponuky zo dňa 5. 11. 2015“ uviedol, že svietidlá ponúkané uchádzačom ALFEX, a.s. spĺňajú požiadavky určené žalobcom a tiež napriek tomu, že ponuka uchádzača ALFEX, a.s. v sume 51 864,95 eur s DPH bola o 33 815,60 eur nižšia ako ponuka úspešného uchádzača Infralux s.r.o., Františkánske námestie 7, 811 01 Bratislava, IČO: 48 241 806 (ďalej ako „Infralux s.r.o.“) vo výške 85 680,55 eur s DPH, pričom v danom verejnom obstarávaní bola jediným kritériom na vyhodnotenie ponúk najnižšia cena s DPH,
- **princíp nediskriminácie** podľa § 9 ods. 3 zákona č. 25/2006 Z.z. tým, že záväzným podkladom pre realizáciu predmetu zákazky v zmysle bodu 3.5 Návrhu Zmluvy o dielo ako neoddeliteľnej súčasti súťažných podkladov bola aj svetelnotechnická štúdia, ktorá v bode „7.1 SVIETIDLÁ“ ako požiadavku na svietidlá vyžadovala minimálnu záručnú dobu 10 rokov danú výlučne od výrobcu,

a tieto porušenia princípov transparentnosti a nediskriminácie mali zásadný vplyv na výsledok verejného obstarávania.

2. Žalobca žalovanému dňa 09.11.2017 doručil rozklad podaný proti prvostupňovému rozhodnutiu. Žalovaný, predseda Úradu pre verejné obstarávanie ako druhostupňový správny orgán na podklade rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutiu podaného žalobcom rozhodol rozhodnutím č. 2891-P/2018 zo dňa 29.01.2018 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) tak, že rozklad žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

3. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že druhostupňový správny orgán sa v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými aj právnymi závermi prvostupňového orgánu, podľa ktorých sa žalobca dopustil porušenia princípov transparentnosti a nediskriminácie pri zadávaní podlimitnej zákazky na modernizáciu verejného osvetlenia v obci Čerín - Čačín. Správny orgán konštatoval, že žalobca vylúčil ponuku uchádzača ALFEX, a.s., bez toho, aby v dokumentácii verejného obstarávania preukázal, že ponuka nespĺňa požiadavky na predmet zákazky alebo formálne náležitosti ponuky, a zároveň uchádzača nepožiadaval o vysvetlenie jeho ponuky podľa § 42 ods. 2 zákona č. 25/2006 Z.z., hoci to bolo v daných okolnostiach vhodné a účelné. Týmto postupom žalobca podľa správneho orgánu vylúčil najnižšiu cenovú ponuku, ktorá spĺňala požadované technické parametre, a jeho konanie malo zásadný vplyv na výsledok verejného obstarávania. Druhostupňový orgán poukázal na to, že žalobca ako verejný obstarávateľ bol v plnej miere zodpovedný za zákonný priebeh obstarávania, a preto sa nemohol zbaviť tejto zodpovednosti s poukazom na časovú tieseň spôsobenú podmienkami výzvy Ministerstva hospodárstva SR. Správny orgán zdôraznil, že verejný obstarávateľ bol povinný dodržať všetky ustanovenia zákona o verejnom obstarávaní bez ohľadu na vonkajšie okolnosti a nemohol rezignovať na princípy zákonnosti, transparentnosti a hospodárnosti.

4. Pri posudzovaní námietky žalobcu, že ponuka uchádzača ALFEX, a.s. bola nehodnotiteľná pre absenciu materiálových podkladov, druhostupňový orgán dospel k záveru, že takéto tvrdenie je v rozpore s obsahom dokumentácie, keďže žalobca sám v zápisnici zo dňa 05.11.2015 konštatoval, že svietidlá ponúkané týmto uchádzačom spĺňali technické požiadavky. Uviedol, že formálny nesúlad v označení alebo počte položiek výkazu výmer nepredstavoval dôvod na vylúčenie ponuky, ale bol odstrániteľný prostredníctvom inštitútu vysvetlenia. Druhostupňový orgán pritom odkázal na judikatúru Najvyššieho súdu SR (rozsudok sp. zn. 2 Sžf/13/2011) a judikatúru Súdneho dvora Európskej únie, podľa ktorej vylúčenie uchádzača pre nejasnosť ponuky prichádza do úvahy až vtedy, ak verejný obstarávateľ požiada uchádzača o vysvetlenie a nejasnosť pretrvá. V predmetnom prípade žalobca takúto žiadosť o vysvetlenie v rozhodujúcej časti neadresoval, čím porušil zásadu proporcionality a transparentnosti. V súvislosti s požiadavkou žalobcu, aby svietidlá mali minimálne 10-ročnú záruku výlučne od výrobcu, správny orgán uviedol, že takéto podmienka bola neprimeraná, viedla k obmedzeniu hospodárskej súťaže a nebola objektívne nevyhnutná na zabezpečenie účelu zákazky, záruka mohla byť rovnocenne poskytnutá aj samotným dodávateľom, pričom jej trvanie a predmet boli dostatočne kontrolovateľné inými prostriedkami. Správny orgán ďalej zdôraznil, že vylúčením uchádzača ALFEX, a.s., ktorého ponuka bola o 33 815,60 eur nižšia ako ponuka úspešného uchádzača, došlo k neúčelnému vynaloženiu verejných prostriedkov. Tento postup bol preto hodnotený ako netransparentný a neproporcionálny.

5. Na základe uvedeného druhostupňový orgán uzavrel, že prvostupňový orgán správne zistil skutkový stav a správne vyhodnotil, že žalobca porušil princípy transparentnosti a nediskriminácie podľa § 9 ods. 3 zákona č. 25/2006 Z.z.. Zároveň konštatoval, že uložená pokuta vo výške 1 500,00 eur bola stanovená v súlade so zákonom a primerane závažnosti konania. Z odôvodnenia druhostupňového rozhodnutia vyplýva, že odvolací orgán sa v časti týkajúcej sa výšky uloženej pokuty obmedzil na prevzatie a potvrdenie záverov správneho orgánu prvého stupňa, pričom sa s nimi v celom rozsahu stotožnil.

II. Správna žaloba

6. Žalobca sa včas podanou žalobou zo dňa 03.04.2018 doručenou Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) dňa 01.06.2023 domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia, jeho zrušenia a vrátenia veci druhostupňovému správne orgánu na ďalšie konanie. Z obsahu žaloby vyplýva, že žalobca považoval napadnuté rozhodnutie a prvostupňové rozhodnutie za nezákonné a nepreskúmateľné z dôvodu, že boli vydané v rozpore so zákonom, so skutkovým stavom veci a s princípmi správneho trestania.

7. Žalobca v prvom rade uviedol, že rozhodnutia správnych orgánov neobsahujú všetky zákonom vyžadované náležitosti, keďže z ich odôvodnenia nie je zrejmé, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami boli vedené správne orgány pri hodnotení dôkazov, ani ako sa vysporiadali s návrhmi účastníkov konania. Žalobca zdôraznil, že z obsahu rozhodnutí nie je možné preskúmať, čo bolo považované za dôkazy a akým spôsobom boli jednotlivé dôkazy hodnotené, a to ani jednotlivo, ani vo vzájomnej súvislosti. Takýto nedostatok žalobca považuje za podstatné porušenie ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej.

8. Žalobca ďalej namietal, že správny orgán dospel k nesprávne skutkovému záveru, keď uviedol, že žalobca nepostupoval ako dobrý hospodár. Podľa žalobcu takéto

tvrdenie nemá oporu v skutkovom stave, pretože všetky podmienky obstarávania boli nastavené v súlade so zásadami hospodárnosti, efektívnosti a transparentnosti. Tvrdil, že ponuka spoločnosti ALFEX a.s., ktorú správny orgán použil na porovnanie, nespĺňala požiadavky zadania, keďže neobsahovala predpísané materiálové podklady a preto nebolo možné ju hodnotiť. Žalobca ďalej poukázal na to, že ceny z ponúk ostatných uchádzačov v súťaži boli porovnateľné s cenou víťazného uchádzača a práve ponuka spoločnosti ALFEX a.s. bola podľa žalobcu neprimerane nízka. Správny orgán preto podľa jeho názoru posúdil vec v rozpore so skutkovým stavom. Žalobca ďalej uviedol, že druhostupňový orgán nesprávne posúdil jeho námietku, podľa ktorej nie je možné preukazovať neexistenciu určitej skutočnosti. Zdôraznil, že nemožno požadovať, aby účastník konania preukazoval, že určitý uchádzač nespĺňa podmienky účasti. Podľa žalobcu správny orgán vychádzal z nesprávneho právneho názoru, keď dospel k záveru, že žalobca nepreukázal nesplnenie podmienok spoločnosťou ALFEX a.s.. Vzhľadom na zjavné nedostatky ponuky nebolo podľa žalobcu potrebné uchádzača vyzývať na vysvetlenie, pretože išlo o podstatnú vadu predloženej ponuky, ktorú nebolo možné odstrániť. Žalobca tiež nesúhlasil s odkazom žalovaného na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6S/103/2014. Podľa žalobcu v danom prípade ponuky ALFEX a.s. nešlo o formálne pochybenie v ponuke uchádzača, ale o podstatné porušenie podmienok súťaže, keďže ponuka spoločnosti ALFEX a.s. neobsahovala všetky požadované materiálové položky, vrátane materiálu na upevnenie výložníkov a montážnych spon. Z tohto dôvodu žalobca považuje záver správneho orgánu, podľa ktorého sa dopustil porušenia princípu transparentnosti, za nesprávny a nelogický.

9. Žalobca ďalej namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia pre nedostatok dôvodov. Namietal, že žalovaný sa nevysporiadal s jeho tvrdením, že obstarávateľ nemá povinnosť predvídať hypotetické závery kontrolných orgánov. Poukázal pritom na zásadu transparentnosti podľa smerníc Európskej únie a zdôraznil, že tento princíp nemožno vykladať absolútne, ale vždy v závislosti od konkrétnych okolností prípadu. Tvrdil, že postupoval s náležitou starostlivosťou, pričom všetky rozhodnutia prijímal s cieľom dosiahnuť ekonomicky najvýhodnejšiu ponuku.

10. Žalobca tiež uviedol, že správny orgán nebral do úvahy osobitné okolnosti, za ktorých bolo verejné obstarávanie realizované. Poukázal na to, že proces verejného obstarávania a samotná realizácia diela prebiehali v časovej tiesni, keďže projekt musel byť ukončený do 31.12.2015. Vzhľadom na zimné obdobie, zložité poveternostné podmienky a viacnásobné staveniská nebolo podľa žalobcu reálne možné využiť postupy vysvetľovania ponúk. Tieto okolnosti podľa neho správny orgán nesprávne označil za irelevantné, hoci mali priamy vplyv na priebeh obstarávania a na možnosti postupu v predmetnom verejnom obstarávaní.

11. Vo vzťahu k záveru žalovaného o diskriminácii pri požiadavke desaťročnej záručnej doby od výrobcu žalobca uviedol, že žalovaný vec nesprávne právne posúdil. Podľa žalobcu požiadavka na minimálnu desaťročnú záruku od výrobcu bola odôvodnená technickými parametrami a cieľom zabezpečiť dlhodobú spoľahlivosť svetelných zdrojov, poukázal na to, že táto požiadavka je v súlade s odbornými podkladmi a bežnou praxou na trhu. Uviedol, že všetci uchádzači túto podmienku splnili, nikto ju nenamietal a z toho dôvodu nebola diskriminačná. Napadnuté rozhodnutie je podľa žalobcu v tomto smere svojvoľné a arbitrárne.

12. Žalobca v ďalšom žalobnom bode namietal, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov v časti týkajúcej sa určenia výšky uloženej pokuty.

Namietal, že správny orgán neuviedol, akými úvahami bol vedený pri určovaní konkrétnej výšky sankcie, nezohľadnil všetky zákonné kritériá podľa § 182 ods. 3 zákona č. 25/2006 Z.z., najmä závažnosť, spôsob a následky porušenia, ani osobu a majetkové pomery verejného obstarávateľa. Uvedením iba všeobecného odkazu na zákonné ustanovenie bez konkretizácie rozhodujúcich úvah správneho orgánu podľa žalobcu došlo k porušeniu § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v relevantnom znení (ďalej len „správny poriadok“), čo spôsobuje nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia podľa § 191 ods. 1 písm. d) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v relevantnom znení (ďalej len „SSP“).

13. Žalobca ďalej namietal nesprávne právne posúdenie povahy správneho deliktu a spôsob určenia výšky uloženej pokuty. Tvrdil, že žalovaný nesprávne vychádzal z princípu objektívnej zodpovednosti, hoci zákon o verejnom obstarávaní nevylučuje analogické použitie zásad zákona o priestupkoch, ktoré upravujú aj zavinenie a zánik zodpovednosti. Žalobca poukázal na to, že správny orgán pri určovaní výšky pokuty nezohľadnil všetky relevantné kritériá a svoje závery riadne neodôvodnil, v dôsledku čoho je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné. Podľa žalobcu nie je zrejmé, aký vplyv mali na výšku sankcie počet obyvateľov obce, výsledok jej hospodárenia alebo hodnota predmetu zákazky.

14. Na základe uvedených tvrdení žalobca navrhol, aby správny súd po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia podľa § 191 ods. 1 písm. d), f) a g) SSP napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil druhostupňovému orgánu na ďalšie konanie.

III. Vyjadrenie žalovaného a žalobcu, ďalší priebeh súdneho konania

15. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 23.03.2022 uviedol, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom, skutkový stav bol zistený riadne a v dostatočnom rozsahu a uložená sankcia bola primeraná. Žalobné dôvody považoval za nepravdivé, účelové a nepreukázané. Zdôraznil, že porušenie princípov transparentnosti a nediskriminácie pri zadávaní zákazky malo zásadný vplyv na výsledok verejného obstarávania, keďže žalobca vylúčil ponuku uchádzača ALFEX, a.s. bez preukázania, že nespĺňala požiadavky na predmet zákazky, a súčasne stanovil neprimeranú podmienku účasti spočívajúcu v požiadavke na desaťročnú záručnú dobu svietidiel priamo od výrobcu.

16. Vo vzťahu k žalobnému dôvodu namietajúcejmu absenciu zákonných náležitostí rozhodnutia žalovaný uviedol, že v prvostupňovom rozhodnutí boli jasne identifikované skutočnosti tvoriace podklad pre rozhodnutie, vrátane spôsobu, akým boli hodnotené dôkazy, a úvahy, ktorými sa správny orgán riadil, v bodoch 23 až 64 prvostupňového rozhodnutia boli uvedené skutkové zistenia a ich hodnotenie, ako aj právne závery o naplnení znakov skutkovej podstaty správneho deliktu, žalobca mal možnosť oboznámiť sa s podkladmi pre rozhodnutie podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku, čo aj využil a následne sa k nim písomne vyjadril.

17. Žalovaný uviedol, že nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že postupoval ako dobrý hospodár. Podľa žalovaného bolo preukázané, že ponuka spoločnosti ALFEX, a.s. bola o 33 815,60 eur nižšia ako ponuka úspešného uchádzača Infralux, s.r.o., a teda nešlo o zanedbateľnú sumu verejných prostriedkov. Žalovaný poukázal na to, že jediným kritériom na vyhodnotenie ponúk bola najnižšia cena, žalobca teda mohol využitím postupu vysvetlenia ponuky dosiahnuť výraznú finančnú úsporu. Žalovaný zdôraznil, že žalobca mal v súlade s princípom transparentnosti požiadať uchádzača ALFEX, a.s. o odstránenie nejasností v jeho ponuke podľa § 42 ods. 2 zákona č. 42/2006 Z.z., čo neurobil. Na podporu svojho záveru

žalovaný odkázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžfk/47/2012, podľa ktorého je povinnosťou verejného obstarávateľa v prípade pochybností umožniť uchádzačovi vysvetliť svoju ponuku, a nie ho automaticky vylúčiť.

18. K žalobnému bodu, v ktorom žalobca namieta nesprávne právne posúdenie a porušenie zásady negatívneho dôkazu, žalovaný uviedol, že sa s týmto tvrdením nestotožňuje. Tvrdil, že žalobca uchádzača ALFEX, a.s. o vysvetlenie ponuky požiadal, avšak len v obmedzenom rozsahu a nevyužil tento inštitút na objasnenie rozdielneho počtu položiek vo výkaze výmer. Zdôraznil, že žalobca vo svojej vlastnej zápisnici zo dňa 05.11.2015 uviedol, že svietidlá ponúkané spoločnosťou ALFEX, a.s. spĺňajú požiadavky obstarávateľa, pričom jediným dôvodom vylúčenia uchádzača bola podľa žalobcu formálna nezhoda v počte položiek. Žalovaný poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 2Sžfk/13/2011, podľa ktorého je úlohou verejného obstarávateľa v prípade nejasností vyžiadať vysvetlenie, a nie uchádzača vylúčiť bez objasnenia sporných okolností. Vylúčenie uchádzača bez riadneho vysvetlenia predstavuje podľa žalovaného najzávažnejší zásah do jeho práv. Žalovaný ďalej poukázal na to, že podľa vlastných zistení žalobcu ponuka uchádzača ALFEX, a.s. spĺňala technické požiadavky, a teda dôvod vylúčenia uvedený v zápisnici a liste o vylúčení uchádzača bol nepresný a formálny. Podľa žalovaného žalobca následne v žalobe uvádza nové dôvody vylúčenia, ktoré sa v dokumentácii verejného obstarávania nenachádzajú.

19. Vo vzťahu k žalobnej argumentácii, podľa ktorej žalovaný nezohľadnil osobitné okolnosti verejného obstarávania (časová tieseň, zimné obdobie, krátke lehoty na realizáciu diela), žalovaný uviedol, že tieto skutočnosti nie sú pre posúdenie porušenia zákona o verejnom obstarávaní právne relevantné. Zdôraznil, že žalobca mal na realizáciu vysvetlenia ponúk uchádzačov dostatok času, čo dokazuje list adresovaný uchádzačom zo dňa 23.10.2015. Podľa žalovaného žalobca nepreukázal, že by časové obmedzenia objektívne bránili riadnemu postupu v súlade so zákonom.

20. K žalobnej námietke smerujúcej proti záveru o diskriminácii pri požiadavke desaťročnej záruky žalovaný uviedol, že stanovenie takejto podmienky priamo od výrobcu, a nie od dodávateľa, bolo neprimerané, neodôvodnené a nemalo oporu v účele sledovanom predmetnou zákazkou. Takto nastavená podmienka podľa žalovaného mala na potenciálnych uchádzačov diskriminačný a odradzujúci účinok, čo viedlo k porušeniu princípu rovnakého zaobchádzania. Podľa žalovaného by cieľ zabezpečenia dlhšej životnosti svietidiel mohol byť dosiahnutý aj v prípade, ak by desaťročnú záruku poskytol samotný dodávateľ. Žalovaný zdôraznil, že požiadavka na záruku od výrobcu napokon nebola ani premietnutá do zmluvy, ktorej uzatvorenie bolo výsledkom verejného obstarávania o dielo.

21. K žalobnému bodu namietajúcemu nesprávne právne posúdenie otázky zavinenia pri správnom delikte a stanovení výšky sankcie žalovaný uviedol, že právnické osoby majú za spáchanie správneho deliktu objektívnu zodpovednosť a zákon č. 25/2006 Z.z. neumožňuje skúmať subjektívnu stránku zavinenia, výška pokuty bola riadne a dostatočne odôvodnená, bola uložená v zákonom rozpätí 500 až 30 000 eur a určená s prihliadnutím na povahu a závažnosť porušenia, ako aj na majetkové pomery obce tak, aby sankcia nebola likvidačná, ale citelná.

22. V závere žalovaný uviedol, že postupoval v súlade so zákonom, skutkový stav riadne zistil a vec správne právne posúdil. Napadnuté rozhodnutia považoval za zákonné, odôvodnené a preskúmateľné, pričom uplatnená sankcia je primeraná a v súlade s cieľom zákona o verejnom obstarávaní. Navrhol preto, aby správny súd žalobu po preskúmaní

napadnutých rozhodnutí ako nedôvodnú zamietol podľa § 190 SSP a žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

23. Žalobca vo svojej replike k vyjadreniu žalovaného zo dňa 19.04.2022 uviedol, že na podanej žalobe v plnom rozsahu trvá. Poukázal na to, že žalovaný sa vo svojom vyjadrení nevyjadruje k podstate žalobných námietok uvedených v žalobe, ktorými žalobca preukazuje zjavnú nezákonnosť postupu žalovaného v celom konaní. Žalobca osobitne zdôraznil, že žalovaný nerozumie podstate jeho námietky smerujúcej k absencii obligatórnych náležitostí rozhodnutia, ktoré musí podľa § 47 ods. 1 a 2 správneho poriadku obsahovať označenie skutočností tvoriacich podklad pre rozhodnutie, opis spôsobu, akým správny orgán hodnotil dôkazy, a úvahy, ktorými bol vedený pri aplikácii právnych predpisov. Tvrdenia žalovaného, že cena bola jediným kritériom na vyhodnotenie ponúk, označil za arbitrárne a zmätočné, keďže o cene nemohlo byť vôbec rozhodované, ak ponuka uchádzača nebola prijatá. ZávERY žalovaného sú podľa žalobcu len špekulatívne a nemajú oporu v administratívnom spise.

24. Žalobca tiež uviedol, že žalovaný sa nevysporiadal s jeho námietkou o nepreskúmateľnosti rozhodnutia v časti, v ktorej žalovaný tvrdil, že väčšinu ceny zákazky tvorili svietidlá spĺňajúce podmienky súťaže. Podľa žalobcu, bez zohľadnenia zvyšných položiek nebolo možné dielo vôbec uskutočniť. Žalobca uviedol, že jeho postup bol transparentný, zákonný a zameraný na realizáciu projektu v súlade s podmienkami súťaže. Zdôraznil, že žiadny orgán nemôže nútiť obstarávateľa, aby odstraňoval vady ponuky, ktoré zjavne nespĺňajú podmienky účasti, pretože zodpovednosť za riadne vypracovanie ponuky nesie výlučne uchádzač.

25. Žalovaný v duplike zo dňa 19.10.2023 uviedol, že sa v celom rozsahu pridržiava svojho predchádzajúceho vyjadrenia zo dňa 23. marca 2022, pričom replika žalobcu podľa neho neobsahuje žiadne nové skutkové ani právne tvrdenia, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutých rozhodnutí. Opätovne sa vyjadril k jednotlivým námietkam žalobcu uvedeným v replike zhodne s vyjadrením k žalobným bodom.

IV. Relevantná právna úprava

26. Podľa prechodného ustanovenia § 493e SSP v aktuálne platnom a účinnom znení, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

27. Podľa § 190 SSP, ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne

28. Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 25/2006 Z.z. (v znení účinnom v čase spáchania skutku) pri zadávaní zákaziek sa musí uplatňovať princíp rovnakého zaobchádzania, princíp nediskriminácie uchádzačov alebo záujemcov, princíp transparentnosti a princíp hospodárnosti a efektívnosti.

29. Podľa § 10 ods. 2 zákona č. 343/2015 Z.z. (v znení účinnom v čase rozhodovania žalovaného), verejný obstarávateľ a obstarávateľ musia dodržať princíp rovnakého zaobchádzania, princíp nediskriminácie hospodárskych subjektov, princíp transparentnosti, princíp proporcionality a princíp hospodárnosti a efektívnosti

30. Podľa § 42 ods. 1 zákona č. 25/2006 Z.z., vyhodnocovanie ponúk komisiou je neverejné. Komisia vyhodnotí ponuky z hľadiska splnenia požiadaviek verejného obstarávateľa alebo obstarávateľa na predmet zákazky a náležitosti ponuky a vylúči ponuky, ktoré nespĺňajú požiadavky na predmet zákazky uvedené v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania alebo v oznámení použitom ako výzva na súťaž a v súťažných podkladoch alebo náležitosti ponuky; ak ide o zákazku v oblasti obrany a bezpečnosti, komisia vyhodnotí ponuky aj z hľadiska požiadaviek na bezpečnosť a ochranu utajovaných skutočností a bezpečnosť dodávok a vylúči ponuky, ktoré nespĺňajú určené požiadavky. Ak verejný obstarávateľ alebo obstarávateľ vyžadoval od uchádzačov zábezpeku, komisia posúdi zloženie zábezpeky a vylúči ponuku uchádzača, ktorý nezložil zábezpeku podľa určených podmienok. Pri vyhodnocovaní ponuky s variantným riešením postupuje podľa § 37 ods. 3.

31. Podľa § 42 ods. 2 zákona č. 25/2006 Z.z., komisia môže písomne požiadať uchádzačov o vysvetlenie ponuky. Vysvetlením ponuky nemôže dôjsť k jej zmene. Za zmenu ponuky sa nepovažuje odstránenie zrejmych chýb v písaní a počítaní.

32. Podľa § 42 ods. 3 zákona č. 25/2006 Z.z., ak sa pri určitej zákazke objaví mimoriadne nízka ponuka vo vzťahu k tovaru, prácam alebo službám, komisia môže písomne požiadať uchádzača o podrobnosti týkajúce sa tej časti ponuky, ktoré sú pre jej cenu podstatné. Uchádzač musí doručiť odôvodnenie nízkej ponuky do piatich pracovných dní odo dňa doručenia žiadosti, pokiaľ komisia neurčila dlhšiu lehotu. Tieto podrobnosti sa môžu týkať najmä:

- a) hospodárnosti stavebných postupov, hospodárnosti výrobných postupov alebo hospodárnosti poskytovaných služieb,
- b) technického riešenia alebo osobitne výhodných podmienok, ktoré má uchádzač k dispozícii na dodanie tovaru, na uskutočnenie stavebných prác, na poskytnutie služby,
- c) osobitosti tovaru, osobitosti stavebných prác alebo osobitosti služby navrhovanej uchádzačom,
- d) súladu so zákonmi, ktoré sa týkajú ochrany zamestnanosti a pracovných podmienok platných v mieste dodania tovaru, na mieste uskutočnenia stavebných prác alebo v mieste poskytnutia služby,
- e) možnosti uchádzača získať štátnu pomoc.

33. Podľa § 42 ods. 5 zákona č. 25/2006 Z.z., komisia zohľadní vysvetlenie ponuky uchádzačom v súlade s požiadavkou podľa odseku 2 alebo odôvodnenie mimoriadne nízkej ponuky uchádzačom, ktoré vychádza z predložených dôkazov. Po písomnom odôvodnení mimoriadne nízkej ponuky môže komisia vyzvať uchádzača na osobnú konzultáciu na účely vysvetlenia predloženého odôvodnenia, ktorá sa nesmie konať skôr ako päť pracovných dní odo dňa doručenia pozvánky. Verejný obstarávateľ alebo obstarávateľ vylúči ponuku, ak uchádzač

- a) nedoručí písomné vysvetlenie ponuky na základe požiadavky podľa odseku 2 v lehote piatich pracovných dní odo dňa doručenia žiadosti o vysvetlenie, ak komisia neurčí dlhšiu lehotu,
- b) predložené vysvetlenie ponuky nie je v súlade s požiadavkou podľa odseku 2,
- c) nedoručí písomné odôvodnenie mimoriadne nízkej ponuky v lehote podľa odseku 3,
- d) nedostaví sa po výzve komisie na osobnú konzultáciu na účely vysvetlenia predloženého odôvodnenia mimoriadne nízkej ponuky alebo
- e) predložené odôvodnenie mimoriadne nízkej ponuky nie je svojím obsahom v súlade s požiadavkou podľa odseku 3.

34. Podľa § 149 ods. 2 písm. i) zákona č. 25/2006 Z.z., (znenie účinné v čase spáchania skutku) úrad uloží verejnému obstarávateľovi alebo obstarávateľovi pokutu od 1 000 eur do 30 000 eur, ak porušil princíp transparentnosti, princíp rovnakého zaobchádzania alebo princíp nediskriminácie okrem správnych deliktov podľa odseku 1 a písmen a) až h) a medzi týmto porušením a vyhodnotením ponúk alebo výberom záujemcov alebo uchádzačov je priama príčinná súvislosť.

35. Podľa § 182 ods. 2 písm. aa) zákona č. 343/2015 Z. z. (znenie účinné v čase vydania napadnutého rozhodnutia), úrad uloží verejnému obstarávateľovi alebo obstarávateľovi pokutu od 500 eur do 30 000 eur, ak porušil princíp transparentnosti, princíp rovnakého zaobchádzania, princíp nediskriminácie alebo princíp proporcionality okrem správnych deliktov podľa odseku 1 a písmen a) až z) a porušenie mohlo mať alebo malo zásadný vplyv na výsledok verejného obstarávania.

36. Podľa § 182 ods. 2 písm. p) zákona č. 343/2015 Z.z. (znenie účinné v čase vydania rozhodovania súdu), úrad uloží verejnému obstarávateľovi alebo obstarávateľovi pokutu od 500 eur do 30 000 eur, ak v postupe verejného obstarávania porušil pravidlá ustanovené týmto zákonom okrem správnych deliktov podľa odseku 1 a písmen a) až o) a toto porušenie mohlo mať alebo malo vplyv na výsledok verejného obstarávania.

37. Podľa § 149 ods. 4 zákona č. 25/2006 Z.z., pri ukladaní pokuty úrad prihliada najmä na povahu, závažnosť, spôsob a následky porušenia povinnosti. Ak sa verejný obstarávateľ alebo obstarávateľ v jednom verejnom obstarávaní dopustí viacerých správnych deliktov, úrad uloží pokutu len za ten správny delikt, za ktorý možno uložiť najvyššiu pokutu; tým nie je dotknuté uloženie pokuty podľa odseku 1 písm. f). Pri ukladaní sankcie zákazu účasti vo verejnom obstarávaní podľa odseku 3 písm. b) prvého bodu úrad vždy skúma, či bola referencia vystavená v súlade s týmto zákonom.

38. Podľa § 182 ods. 4 zákona č. 343/2015 Z. z., pri ukladaní pokuty podľa odsekov 2 a 3 úrad prihliada najmä na povahu, závažnosť, spôsob a následky porušenia povinnosti. Ak sa verejný obstarávateľ alebo obstarávateľ v jednom verejnom obstarávaní dopustí viacerých správnych deliktov, úrad uloží pokutu len za ten správny delikt, za ktorý možno uložiť najvyššiu pokutu; tým nie je dotknuté uloženie pokuty podľa odseku 2 písm. b).

39. Podľa Čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Neskorší zákon sa použije, ak je to pre páchatela priaznivejšie.

40. Podľa § 47 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

41. Podľa § 47 ods. 2 správneho poriadku výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

42. Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán

uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

V. Konanie na správnom súde a právne posúdenie veci správnym súdom

43. Na základe § 3 ods. 1, ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov začal od 1. júna 2023 činnosť Správny súd v Bratislave a súčasne výkon súdnictva prešiel z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov. Predmetná vec bola preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety dňa 07.06.2023 náhodným výberom pridelená na prejednanie a rozhodnutie do senátu 1S Správneho súdu v Bratislave (ďalej len „súd“, príp. „správny súd“). V súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2025 v znení Dodatku č. 3 účinného od 01.07.2025 bola vec náhodným výberom pridelená na prejednanie a rozhodnutie do novovzniknutého senátu 10S správneho súdu.

44. Správny súd ako súd príslušný na konanie, po vyhodnotení, že správna žaloba je prípustná (§ 6, § 7 SSP), bola podaná včas (§ 181 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 178 ods. 1 SSP), obsahovala zákonom stanovené náležitosti (§ 57, § 182 SSP), po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu a administratívneho spisu, preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach žalobného návrhu a podstatných žalobných bodov (§ 134 ods. 1 SSP v spojení s § 183 SSP), ako aj postup predchádzajúci jeho vydaniu, zohľadňujúc § 195 SSP, vychádzajúc zo stavu existujúceho v čase právoplatnosti rozhodnutia (§ 135 ods. 1 SSP) a zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy (§ 197 SSP), za splnenia procesných podmienok (§ 107 ods. 1 písm. a/ SSP) vec prejednal na pojednávaní dňa 12.12.2025. Správny súd posúdil preskúmané rozhodnutie aj nad rámec žaloby v súlade s § 195 SSP.

45. Správny súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

46. Predmetom súdneho prieskumu na základe správnej žaloby je rozhodnutie, ktorým žalovaný, predseda Úradu pre verejné obstarávanie ako druhostupňový správny orgán zamietol rozklad sťažovateľa a potvrdil prvostupňové rozhodnutie. Žalovaný prvostupňovým rozhodnutím žalobcovi uložil pokutu v súvislosti s porušením zákona o verejnom obstarávaní. Žalobca sa podanou žalobou domáha súdneho prieskumu rozhodnutia orgánu verejnej správy o správnom delikte, ide teda o žalobu vo veciach správneho trestania (§ 194 SSP). Úlohou správneho súdu v konaní o správnej žalobe vo veciach správneho trestania je preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia v rámci žalobných bodov s tým, že súd podľa § 195 SSP nad rámec žalobných bodov prihliada aj na také vady rozhodnutia a konania, ktoré majú vplyv na zákonnosť výroku o vine alebo zákonnosť a primeranosť uloženej sankcie.

47. Rozhodujúcou otázkou v danej veci je posúdenie, či správne orgány postupovali zákonne, keď konanie žalobcu v postavení verejného obstarávateľa kvalifikovali tak, že týmto konaním nedodrжал princípy verejného obstarávania, a to zásadu transparentnosti a nediskriminácie, čo žalobca v žalobe namietal a tvrdil, že sa nedopustil svojím konaním porušenia uvedených princípov, teda že ho nemožno subsumovať pod skutkovú podstatu príslušného správneho deliktu. Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 25/2006 Z. z., verejný obstarávateľ je povinný pri postupe vo verejnom obstarávaní dodržiavať princípy

transparentnosti, rovnakého zaobchádzania a nediskriminácie. Tieto zásady predstavujú základný rámec, ktorý má zabezpečiť hospodárne a efektívne nakladanie s verejnými prostriedkami a súčasne chrániť práva uchádzačov vo verejnom obstarávaní.

48. Z obsahu administratívneho spisu, dokumentov k predmetnej zákazke a z napadnutého rozhodnutia súd zistil, že žalobca ako verejný obstarávateľ vylúčil ponuku uchádzača ALFEX, a. s. z verejného obstarávania pre nezrovnalosti medzi výkazom výmer a predloženou ponukou. Žalovaný takýto postup kvalifikoval ako porušenie zásady transparentnosti podľa § 9 ods. 3 zákona č. 25/2006 Z.z. Z napadnutého rozhodnutia ako aj z dokumentácie k zákazke vyplýva, že ako dôvod vylúčenia žalobca v liste „Vylúčenie ponuky uchádzača“ zo dňa 05.11.2015 uviedol len všeobecné tvrdenia o nezhode názvov položiek a nesúlade počtu položiek medzi výkazom výmer pripraveným žalobcom a výkazom výmer, ktorý bol súčasťou ponuky uchádzača ALFEX, a. s. Z obsahu dokumentácie je zrejmé, že po predložení ponuky uchádzačom ALFEX, a. s. žalobca tohto uchádzača listom zo dňa 23.10.2015 vyzval na vysvetlenie ponuky. Z uvedenej výzvy však nevyplýva, že by žalobca uchádzača upozornil na nesprávne uvedený počet alebo názvy položiek vo výkaze výmer v jeho ponuke, ani že by sa ho dopytoval na vysvetlenie týchto konkrétnych rozdielov. Žalobca obmedzil svoju žiadosť na vysvetlenie ponuky na iné skutočnosti a absentovala v nej otázka smerujúca k objasneniu rozdielov vo výkaze výmer, ktoré následne použil ako dôvod vylúčenia uchádzača. Napriek tomu, že uchádzač ALFEX, a. s. na výzvu žalobcu zareagoval a ponuku vysvetlil, bol následne vylúčený práve pre tie nedostatky, na ktoré nebol v žiadosti o vysvetlenie dotazovaný. Pri vyhodnocovaní ponúk z hľadiska splnenia požiadaviek na predmet zákazky a náležitosti ponúk (zápisnica zo dňa 05.11.2015) žalobca konštatoval, že uchádzač ALFEX, a. s. predložil vzorky svietidiel, ktoré spĺňajú ním stanovené technické požiadavky. Zároveň však uviedol, že ponuka tohto uchádzača podľa jeho názoru nezodpovedá požiadavkám uvedeným v súťažných podkladoch, keďže v cenovej ponuke boli uvedené názvy položiek, ktoré sa nezhodovali s názvami položiek vo výkaze výmer predloženom verejným obstarávateľom a zverejnenom v jeho profile.

49. Právna úprava verejného obstarávania je svojou povahou založená na transpozícii smerníc Európskej únie upravujúcich postupy zadávania verejných zákaziek a súťažení o verejné zdroje. Ustanovenia zákona č. 25/2006 Z.z. a v ňom upravené základné princípy verejného obstarávania sú odrazom dlhodobého vyvíjaného európskeho právneho rámca, ktorého cieľom je zabezpečiť otvorenie vnútroštátnych trhov hospodárskej súťaži, rovnosť príležitostí dodávateľov a racionálne nakladanie s verejnými prostriedkami v celej Európskej únii. Z tohto dôvodu sú súčasťou vnútroštátnej úpravy aj základné zásady, ktoré majú svoj pôvod v práve Európskej únie, najmä zásada transparentnosti, rovnakého zaobchádzania, nediskriminácie a proporcionality. Judikatúra Súdneho dvora Európskej únie tieto zásady dôsledne vykladá a rozvíja, pričom jej závery sú záväzným interpretačným východiskom aj pre vnútroštátne orgány verejnej správy a súdy pri aplikácii zákona o verejnom obstarávaní. Práve z tohto základu vyplýva povinnosť verejného obstarávateľa postupovať takým spôsobom, ktorý zabezpečí transparentnosť, predvídateľnosť a preskúmateľnosť celého procesu obstarávania a tým vytvorí podmienky pre existenciu skutočnej hospodárskej súťaže.

50. Zásada transparentnosti predstavuje jeden zo základných pilierov právnej úpravy verejného obstarávania a jej zmyslom je zaručiť, aby proces zadávania verejných zákaziek prebiehal otvoreným, prehľadným, právne korektným a pre všetkých účastníkov predvídateľným spôsobom. Transparentný priebeh verejného obstarávania je nevyhnutným predpokladom existencie skutočnej a efektívnej hospodárskej súťaže medzi potenciálnymi

dodávateľmi a zároveň podmienkou toho, aby sa s verejnými prostriedkami nakladalo hospodárne, účelne a efektívne. Iba za podmienok dodržania zásady transparentnosti možno hovoriť o tom, že verejný obstarávateľ pri zadávaní zákazky koná v súlade so zákonom a legitímnymi očakávaniami hospodárskych subjektov, ktoré majú záujem uchádzať sa o verejné zákazky. Akékoľvek správanie verejného obstarávateľa, ktoré vedie k tomu, že priebeh verejného obstarávania sa stáva neprehľadným, či už z pohľadu účastníkov alebo z pohľadu následnej kontroly, a ktoré oslabuje možnosť spätne preskúmať zákonnosť jednotlivých krokov obstarávateľa, je v rozpore so zásadou transparentnosti a tým aj so zákonom o verejnom obstarávaní. Za netransparentné je preto potrebné považovať každé konanie, ktoré robí rozhodovací proces verejného obstarávateľa „nečitateľným“, ťažšie kontrolovateľným alebo vzbudzuje racionálne pochybnosti o skutočných dôvodoch prijatých rozhodnutí, hoci na formálnej úrovni môže byť odkazované na zákonné ustanovenia.

51. Tomuto výkladu zásady transparentnosti zodpovedá aj judikatúra správnych súdov iných členských štátov Európskej únie. Najvyšší správny súd Českej republiky v rozsudku sp.zn. 5 Afs 131/2007 zo dňa 12.05.2008 výslovne zdôraznil, že k porušeniu zásady transparentnosti dochádza vtedy, ak sú v postupe verejného obstarávateľa prítomné také prvky, ktoré spôsobujú, že verejné obstarávanie je nekontrolovateľné, neprehľadné, nejasné alebo ktoré objektívne vyvolávajú pochybnosti o skutočných pohnutkách jednotlivých krokov verejného obstarávateľa. Z tohto hľadiska nemožno formalisticky oddeľovať jednotlivé úkony obstarávateľa od celkového obrazu o priebehu verejného obstarávania. Uvedený záver je plne konformný aj s ustáleným výkladom zásady transparentnosti v rozhodovacej praxi Súdneho dvora Európskej únie. Zo stanoviska generálnej advokátky Stix-Hackl vo veci C-231/03 Coname, ktoré sumarizuje dovtedajšiu judikatúru Súdneho dvora, vyplýva, že transparentnosť pri verejnom obstarávaní nezahŕňa len povinnosti spojené so zverejňovaním informácií o konkrétnych verejných súťažiach, ale predstavuje všeobecnú zásadu, ktorá sa premieťa do celého procesu zadávania zákaziek. Transparentnosť zahŕňa predovšetkým preskúmateľnosť postupov a rozhodnutí zadávateľa, ako aj požiadavku objektívneho a nediskriminačného postupu v celom priebehu zadávacieho konania; súčasťou tejto zásady je aj to, aby boli pravidlá a kritériá vopred jasne definované a následne dôsledne dodržiavané.

52. Súdny dvor Európskej únie v rozsudku zo dňa 07.12.2000 vo veci C-324/98, Telaustria Verlags GmbH a Telefonadress GmbH proti Telekom Austria AG, vyslovil, že zásada transparentnosti vyjadruje požiadavku, aby všetkým potenciálnym uchádzačom bol poskytnutý primeraný stupeň publicity o pripravovanej zákazke, ako aj následnú kontrolu nestrannosti priebehu zadávacieho konania. K obdobným záverom dospel Súdny dvor aj v rozsudku zo dňa 13.11.2008 vo veci C-324/07, Coditel Brabant SA proti Commune d'Uccle a Région de Bruxelles-Capitale. Z týchto rozhodnutí vyplýva, že zásada transparentnosti slúži primárne na dosiahnutie cieľov práva verejných zákaziek, ktorými sú hospodárne, efektívne a účelné vynakladanie verejných prostriedkov prostredníctvom vytvorenia takých podmienok, aby verejní obstarávatelia uzatvárali zmluvy s dodávateľmi v prostredí reálnej hospodárskej súťaže.

53. Žalovaný v tejto súvislosti správne poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Sžf/13/2011 zo dňa 21.11.2012, v ktorom bol vyslovený právny názor, že ponuku uchádzača, ktorá je nejasná alebo nepresná a ktorá zároveň nie je v súlade s technickými požiadavkami a špecifikáciami uvedenými v súťažných podkladoch, možno z verejného obstarávania vylúčiť spravidla až vtedy, ak verejný obstarávateľ predtým uchádzača vyzval na vysvetlenie ponuky a súčasťou tejto žiadosti bola aj otázka smerujúca k odstráneniu predmetných nejasností a nepresností. Len pri takomto postupe možno vylúčenie

uchádzača považovať za súladné so zásadami proporcionality a transparentnosti.

54. Vylúčenie uchádzača z verejného obstarávania predstavuje zásah do jeho práv a oprávnených záujmov, ktorý má z hľadiska dopadu na jeho postavenie v konaní ten najzávažnejší charakter, keďže ho definitívne zbavuje možnosti uchádzať sa o predmet zákazky. Z tohto dôvodu musí byť dôvod vylúčenia nielen formálne založený na zákonom ustanovení, ale musí byť aj vecne primeraný zistenému nedostatku v ponuke a musí zodpovedať účelu a cieľu verejného obstarávania. Pri hodnotení primeranosti dôvodu vylúčenia je potrebné prihliadať na to, či zistený nedostatok je skutočne takého charakteru, že tento zásah (vylúčenie ponuky uchádzača) odôvodňuje alebo ho bolo možné riešiť miernejším postupom, najmä výzvou na vysvetlenie ponuky. Ak ponuka uchádzača obsahuje len formálne nedostatky, ako je nesprávne označenie niektorých položiek alebo ich nadbytočný počet vo výkaze výmer, je povinnosťou verejného obstarávateľa v súlade s ustanovením § 42 ods. 2 v spojení s § 9 ods. 3 zákona č. 25/2006 Z.z. uplatňovať princíp transparentnosti a nediskriminácie a využiť inštitút vysvetlenia ponuky a posúdiť ju predovšetkým z materiálneho hľadiska, t. j. z hľadiska súladu obsahu ponuky s požiadavkami na predmet zákazky. Právna úprava verejného obstarávania vychádza z koncepcie, že pri vyhodnocovaní ponúk má verejný obstarávateľ posudzovať ich obsah prednostne s ohľadom na požadovaný predmet zákazky, formálne chyby nemajú byť dôvodom na vylúčenie ponuky, ak tieto chyby možno odstrániť a nemajú reálny dopad na porovnateľnosť ponúk alebo na súťaž medzi uchádzačmi.

55. Aby verejné obstarávanie mohlo byť považované za transparentné, hospodárne, účelné a efektívne z pohľadu vynakladania verejných prostriedkov, bolo v danom prípade opodstatnené, aby žalobca zobral do úvahy, že uchádzač ALFEX, a. s. ponúkol plnenie za cenu o 33 815,60 eur nižšiu ako úspešný uchádzač, a zároveň, že pri predložených vzorkách svietidiel žalobca sám konštatoval ich súlad s technickými požiadavkami. Za tejto situácie bolo v súlade s princípom riadneho a zodpovedného nakladania s verejnými prostriedkami, aby žalobca uchádzača vyzval na vysvetlenie a odstránenie nejasností súvisiacich s označením a počtom položiek vo výkaze výmer. Žalobca však takýto postup nezvolil a obmedzil sa len na žiadosť o vysvetlenie technických špecifikácií vzťahujúcich sa k predmetu zákazky, hoci práve formálne rozdiely vo výkaze výmer použil ako dôvod na vylúčenie ponuky. Správny súd považuje za potrebné zdôrazniť aj význam účelu predmetnej zákazky. Z administratívneho spisu vyplýva, že predmetom verejného obstarávania bola modernizácia verejného osvetlenia v obci. Cieľom verejného obstarávania nebolo zostavenie a kontrola určitého typu rozpočtu, pri ktorom by mohol byť dôraz na absolútnu formálnu presnosť výkazu výmer opodstatnený. Z toho pohľadu sa vylúčenie ekonomicky najvýhodnejšej ponuky uchádzača ALFEX, a. s. bez riadneho postupu spočívajúceho v adresnej a dostatočne konkrétnej výzve na vysvetlenie ponuky, pričom dôvodom vylúčenia boli prevažne formálne výhrady k výkazu výmer, javí ako neprimerané, neproporčné a netransparentné.

56. Z vyššie uvedených východísk možno zhrnúť, že dodržanie zásady transparentnosti predpokladá, aby celý postup verejného obstarávateľa pri zadávaní zákazky navonok pôsobil ako férový, riadny a objektívny. Pri posudzovaní porušenia tejto zásady nie je rozhodujúce, aké subjektívne pohnútky mali osoby konajúce za verejného obstarávateľa (či išlo o úmyselné porušenie, alebo iba o neodbornosť či nešikovný postup), ale to, či výsledný priebeh obstarávania pôsobí vo svojom celku neprehľadne, nepreskúmateľne alebo vzbudzuje dôvodné pochybnosti. Porušenie zásady transparentnosti sa tak viaže na objektívny obraz o priebehu verejného obstarávania a nastáva aj vtedy, ak nie je možné priamo preukázať porušenie konkrétnej detailnej povinnosti, ale celkový spôsob postupu obstarávateľa vyvoláva

nedôveru a nie je vnútorne konzistentný (porovnaj rozsudok NSS ČR č. j. 1 Afs 45/2010-159 zo dňa 15.09.2010). Súd preto dospel k záveru, že správne orgány postupovali zákonne, keď toto konanie žalobcu vyhodnotili ako postup v rozpore so zásadou (princípom) transparentnosti, z ktorej je verejný obstarávateľ povinný vychádzať počas celého procesu zadávania zákazky.

57. K námietke žalobcu, že z dôvodu časovej tiesne nebolo možné požiadať o vysvetlenie ponuky, súd uvádza, že zákon č. 25/2006 Z.z. výnimku z povinnosti dodržiavania princípov a pravidiel verejného obstarávania nepozná. Povinnosť zabezpečiť riadne a transparentné preskúmanie ponúk a odstrániť pochybnosti o ich obsahu prostredníctvom mechanizmu žiadosti o vysvetlenie ponuky vyplývala žalobcovi priamo zo zákona a jej splnenie nebolo možné podmieňovať subjektívne vnímanou naliehavosťou situácie alebo nepriaznivými poveternostnými podmienkami. Zákonodarca neumožňuje, aby sa verejný obstarávateľ od zákonom stanovených postupov len preto, že sám nastolil alebo dopustil vznik časovej tiesne. Časová tieseň nemôže legitimizovať obchádzanie základných princípov a postupov verejného obstarávania, ktorých účelom je zabezpečiť rovnaké zaobchádzanie so všetkými hospodárskymi subjektmi, vylúčiť arbitrárnosť a garantovať, aby zákazka bola zadaná v súlade so zásadami transparentnosti a hospodárnosti. Žalovaný preto správne túto námietku žalobcu v napadnutom rozhodnutí posúdil tak, že ide o argument stojaci mimo rámca zákona č. 25/2006 Z. z., ktorý zo svojej povahy od verejného obstarávateľa vyžaduje, aby svojim konaním neoslaboval záruky transparentného a nediskriminačného priebehu verejného obstarávania.

58. Súd sa ďalej zaoberal žalobnou námietkou smerujúcou proti posúdeniu konania žalobcu ako porušujúceho princíp nediskriminácie. Zásada nediskriminácie, ktorá ďalším základným princípom verejného obstarávania, spočíva v požiadavke, aby žiadny z dodávateľov, záujemcov alebo uchádzačov nebol voči iným subjektom v porovnateľnom postavení zvyhodňovaný alebo znevýhodňovaný, či už priamo alebo nepriamo, zámerne alebo aj bez vedomého úmyslu. Pojem diskriminácia nie je v zákone o verejnom obstarávaní osobitne definovaný, preto je potrebné vykladať ho v kontexte príslušných smerníc Európskej únie a tiež s prihliadnutím na úpravu v oblasti ochrany hospodárskej súťaže, ktorá je obsahovo blízka právu verejných zákaziek. V práve hospodárskej súťaže sa za diskrimináciu považuje najmä uplatňovanie rozdielnych podmienok voči jednotlivým účastníkom trhu pri porovnateľných plneniach, ktoré vedie k ich znevýhodneniu v súťaži. V stručnosti možno zásadu nediskriminácie charakterizovať ako zásadu rovnakého zaobchádzania s uchádzačmi a záujemcami o verejnú zákazku. Porušením tejto zásady môže byť aj také vymedzenie predmetu zákazky alebo podmienok účasti, ktoré objektívne bráni rovnakému prístupu všetkých potenciálnych uchádzačov, ktorí by inak boli schopní predmet zákazky realizovať. Špecifikácie predmetu zákazky stanovené verejným obstarávateľom musia primerane reflektovať všetky okolnosti dôležité pre plnenie predmetu zmluvy, ale zároveň nesmú byť formulované tak, aby neodôvodnene vylučovali časť hospodárskych subjektov z účasti na súťaži. Zvolený spôsob opisu predmetu zákazky nesmie diskriminovať hospodárske subjekty, ktoré sú schopné dodať plnenie v požadovanej kvalite a rozsahu, a má vytvárať predpoklady na účasť takého počtu uchádzačov, ktorý umožní reálnu hospodársku súťaž.

59. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že záväzným podkladom pre realizáciu predmetu zákazky v zmysle bodu 3.5 - návrh zmluvy o dielo - ako neoddeliteľnej súčasť súťažných podkladov, bola aj svetelnotechnická štúdia, ktorá v bode „7.1 SVIETIDLÁ“ určovala požiadavku na svietidlá tak, že sa vyžadovala minimálna záručná doba 10 rokov poskytnutá výlučne od výrobcu. S poukazom na zásadu nediskriminácie vo verejnom

obstarávaní súd uvádza, že požiadavka desaťročnej záručnej doby poskytnutej priamo od výrobcu musí byť v rámci verejného obstarávania vo vzťahu k predmetu zákazky vecne odôvodnená. Ak obstarávateľ požaduje dlhšiu záruku na výrobok priamo od výrobcu, musí preukázať, že táto požiadavka má svoje opodstatnenie. V opačnom prípade môže ísť o nepriamu formu diskriminácie, ktorá obmedzuje hospodársku súťaž. Na tento aspekt opakovane upozorňuje aj judikatúra Súdneho dvora Európskej únie (napr. rozsudok C-513/99 Concordia Bus Finland Oy Ab), podľa ktorej technické špecifikácie a podmienky účasti musia byť primerané cieľu obstarávania a nesmú bezdôvodne znevýhodňovať určitú skupinu uchádzačov. Správne orgány preto nepochybyli, keď požiadavku žalobcu na poskytnutie desaťročnej záruky priamo od výrobcu, a nie od dodávateľa, posúdili tak, že nebola dôvodná a mohla odradiť časť uchádzačov, ktorí by inak boli schopní predmet zákazky plniť. Žalovaný preto aj v tomto smere v napadnutom rozhodnutí nepostupoval nezákonne, keď konanie žalobcu posúdil tak, že ho považoval za konanie v rozpore s princípom nediskriminácie.

60. K žalobnej námietke smerujúcej k skúmaniu zavinenia v prípade spáchania správneho deliktu súd pripomína, že skutková podstata správnych deliktov je konštruovaná na princípe objektívnej zodpovednosti. Na vznik zodpovednosti postačuje zistenie porušenia zákonnej povinnosti a príčinnej súvislosti s následkom; zavinenie sa v prípade zodpovednosti za spáchanie správneho deliktu nevyžaduje a neskúma. Podľa § 182 ods. 1 písm. b) zákona č. 25/2006 Z. z. má verejný obstarávateľ objektívnu zodpovednosť za porušenie povinností ustanovených zákonom o verejnom obstarávaní, a to bez ohľadu na zavinenie. Súd preto nemohol prisvedčiť ani tejto žalobnej námietke. Pri posudzovaní správnych deliktov právnických osôb zákonodarca výslovne vychádza z toho, že zodpovednosť právnickej osoby je objektívna; to znamená, že jej existencia nie je viazaná na skúmanie zavinenia. Zodpovednosť vzniká už samotným porušením zákonnej povinnosti, pričom zavinenie nie je právne relevantné ani pri úvahách o druhu a výmere ukladanej sankcie. Možnosť liberácie musí byť založená priamo v zákone upravujúcom daný správny delikt, čo vyplýva aj z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. sp. zn. 8Sžf/111/2013, R 99/2015). Správne orgány preto postupovali v súlade so zákonom, keď zavinenie žalobcu pri určovaní sankcie nezohľadňovali. Z uvedených dôvodov správny súd hodnotí námietky žalobcu smerujúce k požiadavke dokazovať zavinenie a k aplikácii zákona o priestupkoch ako nedôvodné.

61. Súd sa nestotožnil ani s tvrdením žalobcu, podľa ktorého napadnuté rozhodnutie neobsahuje zákonom predpísané náležitosti a je preto nepreskúmateľné. Z obsahu napadnutého rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že správny orgán v ňom riadne identifikoval účastníka konania, presne vymedzil predmet rozhodovania, uviedol výrok rozhodnutia, ako aj jeho právny základ, a zároveň v odôvodnení zrozumiteľným, logickým a preskúmateľným spôsobom rozvinul skutkové a právne úvahy, na základe ktorých dospel k prijatému záveru. Napadnuté rozhodnutie obsahuje opis rozhodujúcich skutkových okolností, hodnotenie vykonaných dôkazov, aplikáciu relevantných právnych predpisov na zistený skutkový stav a zároveň sa v potrebnom rozsahu vysporiadava aj s námietkami uplatnenými žalobcom v podanom rozklade, na ktoré žalovaný poskytol konkrétne a vecné odpovede, vyplývajúce zo zisteného skutkového stavu a právnej úpravy. Skutočnosť, že žalobca s týmito odpoveďami nesúhlasí alebo ich považuje za nedostatočné, sama osebe neznamená, že by napadnuté rozhodnutie postrádalo zákonom vyžadované náležitosti alebo že by bolo nepreskúmateľné.

62. Správny súd sa ďalej zaoberal námietkami žalobcu smerujúcimi proti uloženej sankcii, najmä vo vzťahu k primeranosti jej výšky a uplatneniu zásady proporcionality. Vo vzťahu k výške uloženej pokuty súd uvádza, že pri uložení sankcie musí byť rešpektovaná

zásada proporcionality, ktorá patrí medzi základné princípy správneho trestania. Ustanovenie § 182 ods. 4 zákona č. 25/2006 Z.z. ukladá správnemu orgánu pri určení výšky pokuty povinnosť zohľadniť najmä závažnosť, spôsob, trvanie a následky porušenia. Uložená sankcia musí byť primeraná cieľu sledovanému zákonom a nesmie viesť k neprimeranému zásahu do práv sankcionovaného subjektu. Práve táto zásada má za cieľ zabrániť svojvôli a zabezpečiť individualizáciu sankcie podľa okolností prípadu. Z odôvodnenia druhostupňového rozhodnutia vyplýva, že odvolací orgán sa v časti týkajúcej sa výšky uloženej pokuty obmedzil na prevzatie a potvrdenie záverov správneho orgánu prvého stupňa, pričom sa s nimi v celom rozsahu stotožnil. Z obsahu prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že správny orgán sa s otázkou určenia výšky pokuty zaoberal podrobne a pri jej stanovení postupoval v súlade so zákonom. V bodoch 71 až 76 prvostupňového rozhodnutia podrobne vyhodnotil závažnosť, spôsob a následky porušenia povinností, zohľadnil poľahčujúce aj priťažujúce okolnosti a vysvetlil, prečo považuje uloženie pokuty na dolnej hranici zákonom ustanovenej sadzby za primerané. Odôvodnenie prvostupňového orgánu je preto dostatočné a preskúmateľné, v súlade s § 47 ods. 3 správneho poriadku. Prvostupňový správny orgán pri ukladaní pokuty zohľadnil, že v danom prípade išlo o jednorazové konanie bez úmyslu získať neoprávnený prospech, pričom žalobca v priebehu konania poskytoval správnemu orgánu potrebnú súčinnosť. Pri hodnotení následkov porušenia prvostupňový správny orgán poukázal na to, že vylúčením uchádzača s ekonomicky výhodnejšou ponukou došlo k nehospodárnemu vynaloženiu verejných prostriedkov vo výške 33 815,60 eur, čo považoval za závažný dôsledok porušenia zákona. Na základe uvedených skutočností správny orgán stanovil pokutu vo výške 1 500 eur, teda na dolnej hranici zákonom určeného rozpätia (500 - 30 000 eur), pričom uviedol, že takto určená pokuta primerane zohľadňuje všetky poľahčujúce okolnosti prípadu, napĺňa preventívny účel správneho trestania a nie je pre žalobcu likvidačná. Správny súd v tejto súvislosti poukazuje na ustálenú judikatúru, podľa ktorej odôvodnenie výšky uloženej sankcie musí byť výsledkom individualizovaného posúdenia konkrétneho prípadu a musí byť zrejmé, aké okolnosti správny orgán považoval za poľahčujúce a aké za priťažujúce, ako aj akými úvahami bol vedený pri určení konkrétnej výšky pokuty (porov. rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 5Sžo/204/2010 a sp.zn. 8Sžo/37/2012, R 69/2014). Správny súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a administratívneho spisu dospel k záveru, že správny orgán pri určení výšky uloženej pokuty nevybočil z medzí zákonom zverenej správnej úvahy. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že správny orgán pri hodnotení závažnosti protiprávneho konania, jeho následkov a miery zavinenia žalobcu zohľadnil všetky relevantné okolnosti prípadu a svoje úvahy náležite odôvodnil. Správny súd preto nezistil, že by správny orgán pri uplatnení správnej úvahy prekročil zákonom ustanovené medze, vybočil z hľadísk, ktoré bolo potrebné zohľadniť, alebo že by jeho úvaha bola zjavne neprimeraná. Napadnuté rozhodnutie tak nevykazuje v tomto smere znaky nepreskúmateľnosti a zodpovedá zásadám správneho trestania.

63. Správny súd nad rámec žalobných bodov skúmal uplatnenie zásady *lex mitior*, ktorá predstavuje jeden zo základných princípov správneho trestania. V súlade s touto zásadou sa v prípade zmeny právnej úpravy medzi spáchaním správneho deliktu a rozhodovaním správneho orgánu použije tá právna úprava, ktorá je pre sankcionovaný subjekt priaznivejšia (nepravá retroaktivita); toto pravidlo sa primerane uplatní aj v konaní pred správnym súdom.

64. Z administratívneho spisu má súd za preukázané, že ku spáчанию skutku, za ktorý bola žalobcovi uložená pokuta, došlo v čase účinnosti zákona č. 25/2006 Z. z., preto žalovaný právne posúdil skutok ako správny delikt podľa § 149 ods. 2 písm. i) citovaného zákona v znení účinnom do 30. októbra 2015. Pri určení sankcie však žalovaný aplikoval už zákon č.

343/2015 Z. z., účinný v čase rozhodovania žalovaného, keďže jeho sankčná úprava bola pre žalobcu priaznivejšia vo vzťahu k stanoveniu spodnej hranice rozpätia pre ukládanie pokuty. Podľa predchádzajúcej právnej úpravy bolo možné uložiť pokutu v rozpätí od 1 000 € do 30 000 €. Zákon č. 343/2015 Z. z. v znení účinnom v čase rozhodovania žalovaného ustanovoval rozpätie pokuty od 500 € do 30 000 € (§ 182 ods. 2 písm. aa)), pričom horná hranica zostala nezmenená. Žalovaný preto postupoval v súlade so zásadou uplatnenia priaznivejšej právnej úpravy a rozhodol o uložení pokuty vo výške 1 500 €, t. j. v dolnej hranici rozpätia. Takto určenú sankciu správny súd považuje za uloženú na základe zákona a v súlade so zásadami správneho trestania.

65. Správny súd ďalej preskúmal, či pre žalobcu nie je priaznivejšia ďalšia zmena právnej úpravy účinná v čase rozhodovania súdu, a to s poukazom na čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky a ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 6Asan/9/2017, 10Asan/18/2017). Po porovnaní znenia zákona účinného v čase rozhodovania žalovaného a znenia účinného v čase rozhodovania súdu, súd dospel k záveru, že došlo len k formulačnému spresneniu a prečíslovaniu skutkovej podstaty tohto správneho deliktu bez zmeny jej vecného obsahu. Právna zodpovednosť za porušenie princípov a pravidiel verejného obstarávania zostala zachovaná (§ 182 ods. 2 písm. p/ zákona č. 343/2015 Z. z.) a výška sankcie bola upravená v rovnakom rozpätí ako podľa právnej úpravy účinnej v čase rozhodovania žalovaného. Novšia právna úprava preto nie je v porovnaní s právnou úpravou účinnou v čase rozhodovania žalovaného pre žalobcu priaznivejšia a zásada *lex mitior* sa pre rozhodovanie súdu na daný prípad neuplatní.

66. Súd z uvedených dôvodov žalobu podľa § 190 Správneho súdneho poriadku ako nedôvodnú zamietol.

67. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 168 SSP a v konaní úspešnému žalovanému trovy konania nepriznal, pretože žalovanému ako orgánu štátnej správy možno priznať voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba, ak to možno spravodlivo požadovať a iba výnimočne, pričom takéto dôvody súd nevzhladol.

68. Tento rozsudok prijal senát Správneho súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie: Proti tomuto rozsudku je možné podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozsudku na Správny súd v Bratislave (§ 443 ods. 2 písm. a/ SSP v spojení s § 145 ods. 2 písm. c/ SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP). Kasačná sťažnosť proti tomuto rozsudku má odkladný účinok (§ 446 ods. 2 písm. c/ SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 SSP).

Kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania a osoba zúčastnená na konaní podľa § 41 ods. 2 SSP, ak bolo rozhodnuté v ich neprospech (§ 442 ods. 1 SSP). Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom v zmysle § 449 ods. 1 SSP. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) SSP, alebo c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V Bratislave dňa 12. decembra 2025

JUDr. Michaela Machová, Ph.D.
predsedníčka senátu

JUDr. Lukáš Gallo
člen senátu

JUDr. Natália Stahovcová
členka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

████████████████████